

עפ"ג (ירושלים) 53666-03-24 - אלחנן אמזלג נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עפ"ג 53666-03-24 מדינת ישראל נ' אמזלג
עפ"ג 50217-03-24 אמזלג נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטים ח' מאק-קלמנוביץ, מ' ליפשיץ-פריבס, א' סלע

אלחנן אמזלג	המערער בעפ"ג
מדינת ישראל	50217-03-24
	המערערת בעפ"ג
	53666-03-24
	נגד
מדינת ישראל	המשיבה בעפ"ג
	50217-03-24
	המשיב בעפ"ג
	53666-03-24

פסק דין

1. בפנינו ערעורים הדדיים שהגישו שני הצדדים על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' דורון) מיום 7.2.24 בת"פ 49363-06-20. המשיב (שיכונה כך בשני הערעורים) הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשלוש עבירות של סחר בסמים ובעבירה אחת של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

מדובר בשלוש עסקאות של מכירת סמים מסוג קנביס במשקלים שבין כ-5 לבין כ-15 גרם לאחר תיאום ברשת "טלגרם", ובהחזקת סם במשקל של כ-75 גרם מחולק ל-10 שקיות ברכבו של המשיב. כל העבירות בוצעו במועד אחד, ביום 11.6.20. הסדר הטיעון כלל תיקון כתב האישום והסכמות חלקיות בעניין העונש.

בגזר הדין הוטלו על המשיב עונשים שכללו מאסר שירוצה בעבודות שירות למשך חודש אחד, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם, שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות, מאסרים מותנים, קנס והתחייבות.

2. שני הצדדים מסכימים כי גזר הדין כפי שניתן אינו יכול לעמוד, כיון שסעיף 71א(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 אינו מאפשר הטלת שירות לתועלת הציבור בצד מאסר בפועל. המשיב טוען בערעורו כי יש לקבל את הערעור ולבטל את עונש המאסר. ב"כ המשיב עמד על הליך השיקום המשמעותי שעבר המשיב, המשתקף גם בתסקירי שירות המבחן. הוא ציין, בין היתר, כי כל העבירות בהן הורשע המשיב בוצעו ביום אחד. הסניגור עמד על הליך השיקום שעבר המשיב והוסיף כי בית המשפט נוטה במקרים דומים לאמץ את עמדת שירות המבחן. מנגד, ב"כ המערער טען כי יש לבטל את השירות לתועלת הציבור ולהאריך את משך המאסר בעבודות השירות. לטענתו גזר דינו של בית משפט קמא נמוך ממתחם הענישה ורמת הענישה הנהוגים בעבירות בהן הורשע המשיב, וההתחשבות בשיקולי השיקום צריכה להיות מידתית, במיוחד כשמדובר בתהליך אישי שעבר המשיב ולא בגמילה במסגרת מוסדית.

ב"כ הצדדים מסכימים, איפוא, גם לכך שהיה מקום לחרוג לקולא מרמת הענישה הנוהגת משיקולי שיקום, אלא שהם נחלקים באשר למידת החריגה המתאימה.

3. לבית משפט קמא הוגשו שלושה תסקירים של שירות המבחן המצביעים על הליך שיקומי משמעותי ביותר שעבר המשיב. בתסקיר הראשון תואר המשיב כמכור לסמים, מפחית ממעשיו הפליליים ומקשריו החברתיים השוליים. המשיב שולב בהליך טיפולי, ובתסקיר הביניים שהוגש התרשמה קצינת המבחן כי המשיב הצליח להעמיק את המודעות ולגבש אחריות פנימית בדבר התנהלותו השולית והעבריינית. הוא שיתף פעולה עם שירות המבחן והביע מחויבות ומוטיבציה כלפי ההליך השיקומי. בתסקיר השלישי והאחרון תוארה התייצבות במצבו של המשיב, המשיב ציין בין היתר כי במהלך הטיפול רכש מיומנויות לטיפול בצרכיו הרגשיים והאחרים, והוא אף עומד בקשר עם גורמי הטיפול גם לאחר סיום ההליך הטיפולי. בתסקיר תואר כי המשיב עתיד להינשא לבת זוגו, הוא עבד עבודות חלקיות בתקופת לימודיו, ולאחר שהשלים את הלימודים הוא עתיד להשתלב בעבודה בתחום ההיי טק. קצינת המבחן התרשמה כי המשיב הוא בעל כישורים רבים, מגלה יכולת הסתגלות ויציבות במסגרות ובעל מוטיבציה להתפתחות אישית ומקצועית. צוין בתסקיר כי מטרות הטיפול הושגו ואין צורך בתקופת טיפול נוספת, ולפיכך לא הומלץ על צו מבחן. ההמלצה העונשית של שירות המבחן היתה לעונש של 250 שעות שירות לתועלת הציבור ומאסר על תנאי.

המשיב עצמו הביע בדיון חרטה עמוקה על מעשיו. הוא תיאר את השינוי שעבר בחייו, וביקש להתחשב בו.

4. מכל האמור עולה כי המשיב עבר את העבירות בהן הורשע ביום אחד. לאחר שנתפס עבר הליך שיקומי משמעותי ומרשים. הוא נגמל משימוש בסמים, רכש כלים להתמודדות עם קשיים, עזב את העולם השולי והחל לנהל אורח חיים נורמטיבי, שיש בו כדי לקדם את חייו ולתרום לחברה. המשיב למד, רכש מקצוע ומועסק במקום עבודה קבוע. המשיב אף נישא והקים משפחה, וסמוך למועד הדיון היה עתיד להפוך לאב. ב"כ המשיב העלה חשש שעונש של מאסר, גם בעבודות שירות, עלול לגרום לכך שהמשיב יאבד את מקום עבודתו. התסקיר האחרון שהוגש בעניינו הוא חיובי ללא סייג ומתאר את

התהליך שעבר. שירות המבחן המליץ להטיל על המשיב עונש של שירות לתועלת הציבור ומאסר על תנאי.

5. כאמור, בית משפט קמא חרג לקולא ממתחם הענישה בעונש שהטיל על המשיב, וגם המערערת אינה חולקת על כך שיש מקום לחריגה, אם כי לטענתה בהיקף מצומצם יותר.

עונשו של המערער, נגזר בעיקר משיקולי שיקום והטלת עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות, עלולה לקטוע את סלילת דרכו לניהול אורח חיים נורמטיבי. בעניין הטלת עונש שירות לתועלת הציבור חלף עונש מאסר בעבודות שירות משיקולי שיקום נפנה לע"פ 7353/18 **רון חדד נ' מדינת ישראל (1.5.2019)** : **"מצב דברים שבו עבריו נרתם כולו לשיקום, עושה כל שלא ידו כדי לחזור למוטב, ומצוי בעיצומה של חזרה לדרך הישר - עשוי להצדיק הקלה בעונשו, או למצער התאמתו, כך שהעונש שבו ישא לא יפגום במאמצי השיקום, ובתוצאותיהם המוכחות. בכך יקודם אינטרס הציבור, בשבם של בני החברה שסטו מן הדרך לתפקוד חיובי ומיטיב. אכן, לא בכל המקרים יפה הבכורה להלימה ולהרתעה; לעתים ראוי לשיקולי השיקום לתפוס את הבכורה "** (שם, פסקה 10).

6. בשים לב לכל האמור לעיל, לעובדה שמדובר במקבץ אירועים שבוצעו ביום אחד כשלמשיב אין הרשעות נוספות, ובעיקר בהליך השיקומי המרשים שעבר המשיב, מצאנו לקבל את הערעור באופן שהעונש של מאסר בעבודות שירות יבוטל. בצד זאת, היקף השירות לתועלת הציבור יוגדל מ-150 ל-250 שעות. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם ללא שינוי.

המזכירות תשלח העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים, לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ז' באב תשפ"ד, 11 באוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.

מרים ליפשיץ פריבס,
שופטת

אילן סלע, שופט

חגית מאק-קלמנוביץ,
שופטת